

ફેલ્યુઆરી - ૨૦૨૦

અંક - ૨૭

સંપાદકીય બોર્ડ

- એચ.કે. જોણી
- એસ.કે.મેઢ્ટા
- એમ.એમ.ઠક્કર

અનુકૂળમાટ્ટિકા

- તંત્રી સ્થાનેથી
- ખાદગીભર્યુ જીવન - શ્રેષ્ઠ જીવન
- માં, માતૃભૂમિ અને માતૃભાષાને આહીએ
- પર્યાવરણ સંરક્ષણ અને પ્રદૂષણ નિયંત્રણનો રાષ્ટ્રીય ધર્મ
- બાળ દિવસ
- ભીતા જયંતિ
- શાલ્ય વી પ્રવૃત્તિઓ

GSECL

અરણોદય

તंત्रી સ્થાનેથી

સર્વે જીએમડીસી, જીએસઈસીનેલ કર્મચારી ભાઈઓ – બહેનો, શિક્ષકમિન્ડો તથા વિધાયીઓ. સૌને સાદર વંદન “અર્દશુદ્ધોદય” ફેબ્રુઆરી -૨૦૨૦ અંકને -૨૭ આપ સર્વની સમસ્થ રજુ કરતાં ખૂબ ખૂબ હર્ષની લાગણી અનુભવું છું.

વર્ષ-૨૦૨૦ની ખુબ કામનાઓ તથા ધોરણું ૧૦ અને ૧૨ વિધાયીઓને આગામી માર્ચ -૨૦૨૦ ની પરિક્રા માટે શુભેચ્છા. આ અંકમાં જુદા-જુદા બેખો તથા આપણી શ્રી એસ.કે.વી વિધાલય માં દર માસે થતી પ્રવૃત્તિઓની જલક છેલ્લે ફોટોગ્રાફ દ્વારા દર્શાવેલ છે.

તંત્રી સ્થાનેથી સર્વેને હું આ અર્દશુદ્ધોદય અંકમાં આપ દ્વારા કોઈ પણ બેખ આપવામાં આવશે તો તે સ્વીકાર્ય રહેશે. જેથી આજના આ ઓનલાઈન જમાનામાં સુંદર બેખો વાંચવા માટે પ્રેરિત થશે અને વધુમાં વધુ બેખો આપણે આ અંકમાં સમાવી શકીશું.

પી.ટી. પઢેરીયા

સાદગીભર્યું જીવન - શ્રોષ જીવન

પી.પી. પ્રજ્ઞાપત્રી
ઉદ્ય. માધ્ય. શિક્ષણ

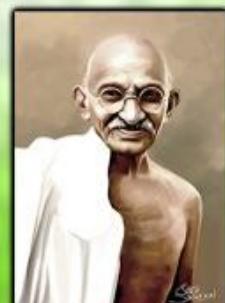
આજનો માનવ ભૌતિક સુખ સામગ્રી વગર જાણે પાંગળોબની ગયો છે. સુખ - સામગ્રી વગર જાણે તેનું જીવન અપાલિંગ બની ગયું છે. ભાગદોડ ભરી નિંદગીમાં તે પોતાના સુખ ચેન ને જકારો આપી રહ્યો છે. તેના જીવનની શાંતિ, સાદગી છિનવાઈ રહ્યા છે. No time No time ની બૂમો પડાઈ રહી છે.

“સાદું જીવન, સારો ખોરાક, સાદો પોશાક અને સહજમાં મળતો આનંદ” એનાથી એક ડગલું જો આગળ ભરથો તો થડું થઈ જશે સંઘર્ષ - સોકેટિસ

આ વિચારમાં સોકેટિસે કેટલી અદ્ભુત વાત કરી છે. સાદગીભર્યું જીવન મતલબ હું: ખોશી હજાર ગાડિનું અંતર કહી શકાય. આજે આ બધા ખોટો દેખાડાઓથી જ દુનિયામાં હું: ખો નો ખડકલો થઈ રહ્યો છે અને માનવજીત એમા પિલાઈ રહી છે.

વોરેન બફેટ ની આ ટિપ્સ વાંચો તેઓ હું કહે છે.....

- (૧) હું ત્રણ બેડરમનાં ધરમાં રહ્યું છું.
- (૨) હું મોબાઇલ રાખતો નથી.
- (૩) હું બ્રાન્ડેડ વસ્ત્રો પાછળ મારા પેસા વેડફનો નથી.
- (૪) હું ટેબલ પર કાયુતટર રાખતો નથી.
- (૫) હું કાર પોતે ચલાવું છું ડ્રાઇવર રાખતો નથી.
- (૬) હું કોઈ કેડિટ કાર્ડ રાખતો નથી કે બેન્કમાંથી લોન બેનો નથી.

આ છે તેમના જીવનનું રહસ્ય. જરૂર જણાય ત્યાં તેઓ પૂરેપૂરી સાદગીના આગ્રહી રહ્યા છે.

આપણી વચ્ચેથી દુનિયાને અલવિદા કહેનાર મહાન વૈજ્ઞાનિક અને પૂર્વ રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. એ.પી.જે. કલામ સાહેબને જ્યારે ભારત સરકારે રાષ્ટ્રપતિ તરીકે નિમાણુંકરી કરી ત્યારે તેમની પાસે સેવણોન પણ નહતો. તેમના રૂમમાં ક્યારેય ટીવી જોવા મળ્યું નહિ. એમનું સાદગીભર્યું જીવન કરોડો લોકોના દિલમાં રાજ કરી રહ્યું છે.

તેઓ હમેશા કહેતા કે : માણં જીવન સીધું અને સાદું છે. રામેશ્વરની ગહન શાંતિ મને હમેશાઓકર્યેતી રહી છે. મારા ઓરડાની મોટા ભાગની જગ્યા પુસ્તકોથી ભરાઈ ગઈ છે. મારી પાસે થોડું સાદું ફુનિયર છે. દેશમાં ઘણું વૈજ્ઞાનિકો અને ઇજનેરો વધુ પેસા અને સગવડ માટે દેશ છોડી ચાલ્યા જય છે. તેમને એ મળે પણ છે પણ પોતાના દેશવાસીઓ તરફથી મળતા પ્રેમ અને આદરનો વિકલ્પ શું એ ભૌતિક પ્રાપ્તિઓ બની શકે ? આ અનુભૂત કલામ સાહેબની ઉચ્ચ વિચારધારાનું દર્શાન કરું છે. આવા લોકોના જીવનમાં સાદગીપૂર્ણ જીવનના આપણાને ઉત્કૃષ્ટ દર્શાન ચાય.

આપણાં રાષ્ટ્રપિતા ગાંધીજી એટલે સાદગીપૂર્ણ જીવનનું ઉત્તમ દર્શાન્ત. સાદગી તેમનો જીવન મંત્ર. તેમણે જીવનપર્યેત સાદગીપૂર્ણ જીવનનો મંત્ર પાણ્યો.

આપણે પણ ભૌતિકતાના, પત્રિયમી સંસ્કૃતિના રંગે ન રંગાતા સાદગીપૂર્ણ ભારતીય આદર્શ જીવન જીવીને ભારતમાતાના સાચા વારસ બનાવવાનો સ્તુત્ય પ્રયાસ કરીએ.

માં, માતૃભૂમિ અને માતૃભાષાને ચાહીએ

ગૈરિકુમાર જર્નિલિસ મહેતા,
આચાર્યશ્રી, શ્રી બેસકેન્દ્રી વિધાયક.

માં, માતૃભૂમિ અને માતૃભાષા એ ત્રણેય એકબીજા સાથે સંકળાયેલાં છે. જે વ્યક્તિત્વ માને ચાહે છે તે માતૃભૂમિને ચાહે છે જ. માને માતૃભૂમિને ચાહે છે તે માતૃભાષાને ચાહે જ. માનું મહત્વ સમજાવતાં અનેક દ્રષ્ટાંતો છે. માને આપણને નવ માસ ગર્ભમાં ઉછેરીને, કેળવીને આ પૃથ્વી પર લાવવાનું નિમિત બની આપણા ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. એમ કહેવાય છે કે, ગર્ભાવસ્થાથી માં અને બાળક એકબીજાને ઓળખે છે. ભાષા વિનાનો એ પરિચય અદભુત છે. પૃથ્વી ઉપર જન્મેલું બાળક સૌ પ્રથમ માને જ ઓળખે છે. ભાષાને બદલે હાવભાવથી તે પ્રત્યાયન કરે છે. માં જેટલું બાળકને ચાહે છે તે ટેટલું બાળક પણ માને ચાહે છે, પરંતુ ક્યારેક પોતાનું બાળક કલ્યાણમાં ન રહે તો પણ માં તો બાળકને ચાહે છે જ. એક વાર્તામાં એક યુવક પોતાની પ્રેપસીને ખૂબજ ચાહે છે. પ્રેપસી તેની પાસે શરત મૂકે છે : તારી માનું કાળજું લઈને આવ તો જ હું તને સ્વીકારીશ પ્રેમાંથી યુવાન માને મારીને કાળજું હાથમાં લઈને જય છે, ત્યાં તેને ડેસ વાગે છે ત્યાં જ કાળજું બોલી ઊંડે છે “ બેટા, તને વાર્ષ્યું તો નથી ને ? ” આ માનો પ્રેમ ગણ્યાય. વિશ્વના તમામ પ્રેમમાં માં-બાળકનો પ્રેમ શ્રેષ્ઠ છે. માં પ્રત્યેના પ્રેમમાં ઓટ આવે ત્યારે જ વૃધ્ઘાશ્રમો સર્જોય છે. હિટકાર છે એવા દીકરા-વહુઓને જે માને સાચવી શકતા નથી, વૃધ્ઘાશ્રમમાં મોકલી હોય છે. ઓછું હોય તેમ પાછું મહાનનું નામ “ પિતૃકૃપા ” કે “ માતૃકૃપા ” રાખે છે !!! એટલે તો કવિએ લખ્યું છે “ મા તે મા બીજા બધા વન વગડાના વા ” એટલે માં પ્રત્યેનો પ્રેમ વ્યક્તિત્વનો પ્રથમ છે. પ્રેમનો પ્રથમ સ્પર્શ એટલે જ માતૃપ્રેમ

માં પછી માતૃભૂમિને સૌ પ્રેમ કરે છે. જે ભૂમિમાં પોતે જન્મયા-ઉછર્યા-વિકસયા તે પ્રદેશ તે જ માતૃભૂમિ વિશ્વના ગમે તે ખૂણે જોઈએ પણ માતૃભૂમિને ન જ ભૂલાય. માતૃભૂમિને ચાહવી જ જોઈએ. જે ધૂળમાં-પ્રકૃતિમાં બેઠુંઓમાં આપણે રમીને મોટા થયા એમને કેમ ભૂલાય ? માતૃભૂમિ માટે દરેકને ગર્વ અને ગૌરવ બંને હોવા જોઈએ. પ્રથમ માતૃભૂમિ જ્યાં આપણે જન્મયા અને ઉછર્યા તે. પછી આપણાં રાજ્ય, આપણાં દેશ આપણી માતૃભૂમિ બની જય છે. આપણે માતૃભૂમિની સભ્યતા અને સંસ્કૃતિ માટે આપણાં ગૌરવ હોવું જોઈએ. તેને જ કહેવાય રાષ્ટ્રીય અસ્તિત્વા ‘ ભારત મારો દેશ છે, તેને હું ચાહું છું ’ તે ભાવના આપણાં મૂર્તિમંત થવી જોઈએ. દેશની વિવિધતામાં રહેવી એકતા પણ આપણાં મૂર્તિમંત બનવી જોઈએ. કેટલાક લોકો વિદેશ ગયા પછી ત્યાંના જ ગુણ ગાયા કરે છે. જાહેરું ભારતમાં જન્મયા એ ગુનો કર્યો હોય એમ આવા ભારતમાં જન્મેલા છતાં વિદેશી નેવા નાગરિકો મારી દ્રષ્ટિએ અધિકિત જ ગણ્યાય. આપણે આપણા દેશનો વારસો અને વેલવ જોઈએ ત્યારે જ્યાલ આવે કે આપણી માતૃભૂમિ ઉપર ઈશ્વરે કેટલી કૃપા કરી છે. અમે પ્રાથમિક શાળામાં હતા ત્યારે એક કવિતા રોજ ગવડાવતા : ‘ જગતના સર્વ દેશોમાં અમારો દેશ સારો છે. બલે ભૂલો કરે તો હોય અમારો દેશ સારો છે. ’ પછી તે કવિતામાં ભારતની વિશેષતાઓ વર્ણવી હતી.

ભારતની દરેક વ્યક્તિએ પોતાની માતૃભૂમિને માં જેટલી જ ચાહવી જોઈએ એનું સાચું શિક્ષણ પરિવાર-શાળા અને કોલેજમાંથી પ્રાપ્ત થતું જોઈએ. આ માટે યાત્રાઓ અને પ્રવાસો થવા જોઈએ. આપણા કેટલાયે શિક્ષિત માણસોએ મોઢેરા ખજુરાહોના શિલ્પો જોયા નથી. જેમણે રફ્કમણી કે શામળાજીનાં શિલ્પોનો અભ્યાસ કર્યો નથી અને છતાં પોતાની જતને ભારતીય કહેવડાવવાની દ્રિશ્યિયારી મારે છે. આપણા દેશના પર્વતો, નદીઓ, સતીઓ, શૂરાઓ, સૂઝીઓ, પાળિયા અને સંતોને યાદ કરો તો આપોખાપ માતૃભૂમિ માટે પ્રેમ છલકાય જે વ્યક્તિત્વ માતૃભૂમિને ચાહે છે તે માતૃભૂમિ માટે કંઈક કરે પણ છે. ચાહવું એટલે માત્ર શબ્દોથી નહીં, આચરણથી ચાહવું જોઈએ. માતૃભૂમિના વિકાસ માટે દરેક વ્યક્તિએ બનતું બધું જ કરવું જોઈએ. આપણે ત્યાં માતૃભૂમિને ચાહનારા અનેક દ્રષ્ટાંતો છે.

ત્રીજો માતૃભાષા માટેનો પ્રેમ પણ એટલો જ મહત્વનો છે. કહેવાય છે કે જે ભાષામાં આપણને સ્વસ્થો આવે તે આપણી માતૃભાષા બાળક પોતાના મુખમાંથી પ્રથમ ઉચ્ચાર માતૃભાષા દ્વારા જ કરે છે. માતૃભાષા પ્રત્યેનો પ્રેમ દરેક નાગરિકમાં ભારોભાર હોવો જોઈએ. માતૃભાષા સિવાયની જેટલી ભાષાઓ આપણે શીખવી હોય તેટલી શીખીએ પણ પ્રેમ તો માતૃભાષા પ્રત્યે જ હોવો જોઈએ. માટેનો આપણાં બાળકોને શરૂઆતનું શિક્ષણ માતૃભાષામાં જ આપવું જોઈએ.

આમ આપણે માં, માતૃભૂમિ અને માતૃભાષાને ચાહવા જોઈએ.

પર્યાવરણ અંશકાળા

અગ્રે

પ્રદુષણ નિયંત્રણનો રાષ્ટ્રીય ધર્મ

શ્રીમતી ભસ્મીતાબેન પેટેલ
પ્રાથમિક શિક્ષક

આજનું માનવીય જીવન અનેક પ્રકારના પ્રદુષણથી ભારે દુષ્પણ અને વિનસલામત છે ત્યારે પ્રત્યેક માનવીએ પોતાનો પર્યાવરણ ધર્મ સમજવો જોઈએ આજે હવાનું પ્રદુષણ, પાણીનું પ્રદુષણ, જમીનનું પ્રદુષણ અને છેતરપીડીભરી જહેરાનોના પ્રદુષણે જનજીવન તેમજ જીવન્યંતુ અને પશુપણીના કુદરતી જીવનને કાનિલખણે રહેસી રહ્યા છે.

બેફામ વધતો જતો વાહનબ્યવહાર અને પાણીનો ભારે દુર્બ્યલ માણસને ખુદને પરેશાન કરી રહ્યો છે ત્યારે પ્રત્યેક માનવીએ “કીડીથી હાથી” સુધીના જીવો અને પંખીઓની સલામતી અંગે સંચિત બની સ્વધર્મ સમજવો જોઈ. ભારે ઝડપી ઉઘોગીકરણે હવા-પાણીનું ભારે પ્રદુષણ કર્યું છે.

દિલ્હીના મુખ્યમંત્રી ડેઝરીવાલનો અઠવાડીએ એકાદ દિન ભારે વાહનો બંધ કરી સાઈકલથી જય તો વધાવી તે દિલ્હી જેવા મહાનગરને પ્રદુષણથી બચાવવાનો જબરો પ્રયાસ છે જે મુંબઈ, કલકતા, મદ્રાસ, અમદાવાદ જેવા મહાનગરો એ પણ અજમાવવા જેવો છે.

વિધાયી, શિક્ષક, વેપારી, નોકરીયાત સૌ કોઈ નજીકનાં સ્થળોએ પહોંચવા પેદલ કે સાઈકલથી જય તો કેટકેટલું ઈધણ અને ખર્ચ બયે અને પ્રદુષણ સામે પણ લડી શકાય. ભારત જેવા વિકસતા દેશની આમ જનતાએ પોતાનું આ કર્તવ્ય બજાવવું એ પણ એક રીતે રાષ્ટ્રીયધર્મ જ છે ને !

વૃદ્ધ ઉછેરીએ, પાણી બચાવીએ, વીજળી બચાવીએ, ઈધણ બચાવીએ, એ પણ રાષ્ટ્રીય ધર્મ જ છે ને ! આપના ખુદનું અસ્તિત્વ જોખમાય તે પહેલાં જગ્યા ત્યારથી સવાર ગાણી ગાંધીમાર્ગે પર્યાવરણ સંરક્ષણ અને પ્રદુષણ નિયંત્રણાંથે મચી જઈએ તો હજુ બચી શકીશું. ગાંધીજીની સાબરમતીની લોટી જળ અને કાગળની કોરી કાપવીના ફરી ઉપયોગની વાત કેટલી સરાહનીય છે ! સાલં છે તો આ સ્વીકારીએ ભલા.

**બા
લ**

હર સાલ ૧૪ નવંબર કો હમારે દેશ મેં બાલ દિવસ મનાયા જાતા હૈ । ઇસ દિન ભારત કે પ્રથમ પ્રધાનમંત્રી પંડિત જવાહરલાલ નેહરુ કા જન્મદિન આતા હૈ। ઇસ દિન કો વિશેષ તૌર પર ‘બાલ દિવસ’ કે રૂપ મેં મનાયા જાતા હૈ ક્યોંકિ નેહરુ જી કો બચ્ચોને બચ્ચોને બન્ધુત્વ પ્રેરણ થા ઔર બચ્ચે ઉન્હેં ચાચા નેહરુ પુકારતે થે। ઇસ વિશેષ દિન પર મુજ્જે મેરી એક કવિતા પ્રસ્તુત કરને કી ઇચ્છા હુંદી હુંદી કર્બી-કર્બી મુજ્જે ઇસ મુકામ પર પહુંચને કે બાદ એસા લગતા હૈ કી સબ બહુત સમજદારી દિખાતે દિખાતે પરેશાન હો ગએ હું ઔર કર્બી એસા લગતા હૈ કી કાશ હમ ફિર સે બચ્ચે બન જાએં।

આઓ કિ હમ દીપ જલાએં।

આઓ કિ હમ દીપ જલાએં

ટિમટિમાતે બાલકોનો ઉજાલા દિખલાએં

ભૂલે ના રાહ સર્જાઈ કી એસા કુછ સિખાએં

ના હો મન મેં ભેદભાવ વહ સવ કો અપનાએ

**દિ
વ
સ**

હર એક બાલક મેં માનવતા કા ભાવ જગાએ

જો હો વહ નિરાશ, જીવન મેં ઉસકા ઉત્સાહ બડાએ

ચુને વહ કોઈ ભી ક્ષેત્ર પર ના ઉસકે પાંચ ડગમગાએ

ઉનકે મન કો હમ સુન સકે એસા કોઈ ગાન વહ ગાય

દેશ કો કરેં હમ ઇનકો સમર્પિત વહ દેશ કો રાષ્ટ્ર બનાએ

હર એક બાલક મેં ચલો હમ માનવતા કા ભાવ જગાએં।

Bina D. Bhatt
Sec. School Teacher

ગીતા જયંતિ

ડૉ. જેન.વી. સોરઠીયા
ઉદ્યમાચાર્ય.શિક્ષક

માગશર સુદુ એકાદશીનું મંગળ પ્રભાત એટલે ભારતીય સંસ્કૃતિનું સુવર્ણપાન. માધવના મુખારવિદ માંથી નિકળેલું માધુર્ય એટલે શ્રીમદ્ ભગવત ગીતા. એક માત્ર એવો ગ્રંથ જેની જન્મ જ્યંતિ ઉજવાય છે. એવો ગ્રંથ કે જેણે ભગવાનને માત્ર આકથમાં ન રાખતાં, મંદિરમાં ન રાખતા “સર્વસ્ય ચાહં હદિ સંનિવિષો” કહીને માનવીના લદ્યમાં સ્થાપિત કર્યા છે.

આજના ભૌતિક યુગમાં માણસે પ્રગતિના દ્વારા ખોલ્યાં છે તે જોઈને દંગ થઈ જવાય છે. આંગળીના ટેરવે વિશ્વની ગતિ વિધિઓ જાણી શકાય છે. ઈન્ટરનેટ વિશ્વને પોતાના ટેબલ પર લાવી દીધું છે.

વિશ્વની વાતોઅથી જોડાયેલા આજના વૈશ્વિક માનવ તરફ નજર કરીએ તો તે એકલો દેખાય છે જીવનમાં નિરાશા અને હતાશા આવેલી દેખાય છે. વિડીયો ગેમ માં જીતતો રહેલો માણસ પોતાના જીવનમાં નાની નાની વાતોમાં હારી જાય છે. પરિસ્થિતિનો ગુલામ બની ગયેલો લાગે છે. નિયતિનું રમકું બની ગયેલો દેખાય છે. આ જળમાંથી તેને કોણે બહાર કાઢશે?

‘યદા યદા હિ ધર્મસ્ય’ કહેનાર શ્રીકૃષ્ણનું શાશ્વત તત્વજ્ઞાન જ માણસની વહારે આવી શકે છે. શ્રીમદ્ભગવત ગીતામાં ચિરતન કાળ સુધી માનવી જીવનનું માર્ગદર્શન ભગવાને સ્વયં આપ્યું છે.

આપણે કોઈપણ વસ્તુ ખરીદીએ ત્યારે તેની સાથે એક Manual આવે. જેમાં જે – તે વસ્તુ કેવી રીતે વાપરવી તે દર્શાવેલું હોય. 1000 રૂપિયાના પ્રેશરકૂકરમાં આવું Manual આવેતો પછી ભગવાને જ્યારે માણસને બનાવ્યો હોય તો શું તેનું Manual સાથે ન આપે? ગીતા એ માનવ જીવનનું Manual છે. જેમાં માણસે પોતાના મન, બુધિ, સ્વભાવ સાથે કઈ રીતે વર્તન કરવું તે સ્પષ્ટ પણે વર્ણન કરેલું છે. પણ જરૂર છે તેને એ રીતે utilize કરવાની.

ગીતા એ માત્ર હિન્દુઓનો ધર્મગ્રથં નથી પણ સમગ્ર માનવજીત માટે છે. કારણકે તેના ઉદ્ભબ સમયે સમાજમાં કોઈ હિન્દુ, મુસ્લીમ, ખ્રિસ્તી એવા કોઈ ધર્મ અસ્તિત્વમાં નહોતા. માત્ર એક જ ઈસાઈ ધર્મ હતો તે એટલે માનવધર્મે.

અત્યારના સમયની વાત કરીએ તો વિશ્વની નામચીન યુનિવર્સિટી માં MBA વિધાર્થીઓને ગીતાના મંત્રો ભાગ્યવામાં આવે છે. જેમકે MBA ના એક બેચનો Research topic હતો : How to control on anger? ગુસ્સા પર કઈ રીતે કાબુ કરવો? ધારુંબધા પુસ્તકોનો અભ્યાસ કર્યા પછી તેઓ એ તારણ પર આવ્યા કે ગીતાનો એકમાત્ર શ્લોક તેના માટે પૂરતો છે : ‘ક્રોધાદ ભયતિ સંમોહ’..... કોષ થી સંમોહ નિર્માણ થાય છે. સંમોહથી સ્મૃતિ નાશ પામે છે. તેનું પરિણામ મારી બુધિને નાશ કરે છે અને એક વખત બુધિ નાશ થવાથી બધું જ નાશ પામે છે. તમામ કોયડાઓનો ઉકેલ ગીતામાં છે. માટે જ કહેવાયું છે કે “ગીતા કેવળ ગ્રંથ નથી છે જીવનનો ધબકાર”.

આવી ગીતાનું પૂજન થવું જોઈએ આપણે ગીતાના સાચા વારસદારો છીએ તેથી તેને સાચવવાની , સંભાળવાની જવાબદારી આપણાં સહુની છે.

શરૂઆતી પ્રેરણ

૨૬મી જાન્યુઆરી
પર્વતી ચેલાણી

એકમા
કસ્ટોટી

કલા મહાકુંભ

પાણપદ્મ શાળાના ડૉ.આયાર્થશ્રી જે.એસ.પાઠક સાહેબનો
વિદાર્ય પરંગ

શ્રી સ્વામનારાયણ ક્ષેત્રવિદ્યાલય

અસ.કે.વી. નગર, તા. લખપટા(કૃષ્ણ)

આપનું હાઇક સ્વાગત કરે છે

ઉડાન પોજેક્ટ અંતર્ગત
આદાણી પાવર પોજેક્ટ
અને આદાણી પોટની
મુલાકાત

એકાબતા અને વ્યસન મુક્તી કાર્યક્રમ

શાળાના વિદ્યાર્થીઓ પાસેથી જિનિઉપયોગી વસ્ત્રો લોકઠા કરીઆજુબાજુના ગામડાઓમાં વિતરણ

જી.ઓમ.કી.સી. રફોર્મ્યુલાર ઓલમ્પિયાડમાં
શાળાના કમચારીઓ અને બાળકોનો

ઉત્કૃષ્ટ દેખાવ

કર્ણામિત્ર - ઓન્કરવાલા કિકેટ ટપ

